

Continue zorg in een discontinue nieuwe opleiding

Aspirant-aios huisartsgeneeskunde noemen het leveren van continue zorg tijdens hun sollicitatie steevast als een aantrekkelijk kenmerk van het vak. Deze typische huisartsgeneeskundige competentie moeten ze binnen het vernieuwde curriculum verwerven. Dat curriculum voorziet in maximaal drieënhalve dag leren en werken in de huisartsenpraktijk per week; de rest gaat op aan terugkomdagen en zelfstudie. Velen zullen echter minder praktijkdagen draaien: een kwart van de aios volgt de opleiding parttime en ook combineert een deel de reguliere opleiding met het verrichten van onderzoek (aioto's) of met werkzaamheden buiten het curriculum om, zoals vakbondswerk. Regelmatig moet het leveren van continue zorg aangeleerd worden aan aios die minder dan drie dagen per week in de huisartsenpraktijk aanwezig zijn. Binnen de groep huisartsopleiders gaan er stemmen op of dit wenselijk en mogelijk is. Nu werken ook lang niet alle opleiders meer fulltime, zodat er ook parttime opleiders zijn die met zijn tweeën de opleiding van één aios verzorgen. Parttime werken is dus gemeengoed. Aios blijken continuïteit nog steeds belangrijk te vinden.¹ Voor de toekomst moet dus worden geleerd om te gaan met het aanleren van continue zorg aan aios die tijdens en na hun opleiding relatief weinig aanwezig zijn in de praktijk.

Juist het vernieuwde curriculum stelt aios en opleider hiertoe in staat. Het nieuwe curriculum kenmerkt zich immers door leren dat competentiegericht is. Een competentie wordt gedefinieerd als de geïntegreerde toepassing van kennis, vaardigheden, attitudes, eigenschappen en inzichten tijdens het beroepsmatig functione-

ren. Leren vindt dus niet meer plaats in een frontale onderwijs-situatie, leren gebeurt niet meer door veel uren te maken en veel patiëntcontacten te hebben. Het leren is constructivistisch en ontstaat vanuit de behoefte van de aios. Hierdoor kan de relatief grote afwezigheid onderdeel worden van het aanleren van continue zorgverlening. De aios kan zich richten op het ontwikkelen van vaardigheden om de afwezigheid te compenseren zoals tijdsmanagement en intensieve samenwerking met collega's. Vaardigheden die passen bij het nieuwe huisartsenbestel waarin zij vaak in gezondheidscentra zullen werken.

Volgens de definitie hoort integratie van de juiste attitude ten aanzien van continue zorgverlening tot het verwerven van competent gedrag. De juiste attitude kan volgens mij de beste compensatie zijn van de relatief grote afwezigheid en houdt voor mij in dat de aios zich ervan bewust is dat een relatief grote afwezigheid gecompenseerd dient te worden met een grote eigen inzet. Deze attitude moet leiden tot het actief bevorderen van het eigen leerproces en de bereidwilligheid om een extra keer langs te gaan bij een chronische of erg zieke patiënt. En dat ook in de eigen, vrije tijd. Een oude uitdaging in een nieuw jasje?

Dennis van Veenendaal, aios UM

Literatuur

Schers H, Van de Ven C, Van den Hoogen H, Grol RPTM, Van den Bosch W. Ook huisartsen-in-opleiding vinden continuïteit belangrijk. *Huisarts Wet* 2004;47:322-5.